

Spørgsmål 11:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 5. maj 1997 fra Landbrugsraadet, jf. bilag 7.

Svar:

Landbrugsraadets forslag vil generelt set betyde en fortsættelse af gældende tekst i dyrlæge-loven. Dog foreslås som noget nyt, at veterinærtjenesten skal »lede forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsygdomme i Danmark.« Landbrugsraadet anfører herefter nogle eksempler, som skal illustrere behovet for de anførte ændringer.

Som det fremgår af besvarelsen af de øvrige stillede spørgsmål, især af besvarelsen af spørgsmål 6, har Veterinærdirektoratets aktiviteter indenfor husdyrsygdomsbekæmpelsen ikke hvilet på dyrlæge-loven, men på almindelig delegation af beføjelser, som er tildelt ministeren i husdyrsygdomsloven ved bekendtgørelse nr. 1188 af 22. december 1995 om Veterinærdirektoratets opgaver og beføjelser. Samme forhold gør sig gældende for så vidt angår spørgsmålet om forholdet til tredjelande, idet dette bygger på delegation af beføjelser fra lovgivningen om husdyrsygdomme, zoonoser, kød, mælk og æg m.v. jf. bekendtgørelse 1188.

Repræsentation i internationale organer skyldes heller ikke bestemmelser i dyrlæge-loven, men det forhold, at det har været hensigtsmæssigt som repræsentanter for Danmark at udnævne eller udse veterinærer til fora, hvor veterinær kundskab og indsigt var af betydning.

Landbrugsraadet anfører, at det er »afgørende, at veterinærdirektørens tilsagn og beslutninger ikke efterfølgende ændres eller omgøres i ministerium eller direktorat«. Veterinærdirektøren har ikke hidtil haft en sådan stilling, at hans afgørelser ikke ville kunne påklages til og eventuelt omgøres af ministeren eller af departementet på ministerens vegne. Etablering af en sådan position vil placere veterinærdirektøren direkte under Folketinget og ikke under den ansvarlige minister. Der henvises herom til besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 13:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 14. maj 1997 fra Den Danske Dyrlægeforening, jf. bilag 10.

Svar:

Vedrørende Den Danske Dyrlægeforenings bemærkninger om veterinærvæsenets internationale troværdighed og effektivitet i husdyrsygdomsovervågningen og husdyrsygdomsbekæmpelsen henvises til besvarelsen af spørgsmål 11, hvor det anføres, at disse forhold ikke bygger på dyrlæge-loven, men på delegation af ministerens kompetencer i andre love, jf. bekendtgørelse nr. 1188 af 22. december 1995 om Veterinærdirektoratets opgaver og beføjelser. Veterinærvæsenets selvstændighed i disse henseender skyldes således ikke regler i dyrlæge-loven, men den praktiske arbejdsfordeling inden for et fagligt område mellem departementet og direktoratet.

For så vidt angår Den Danske Dyrlægeforenings understregning af betydningen af veterinærdirektørens faglige uddannelse som dyrlæge henvises til besvarelsen af spørgsmål 8.

Spørgsmål 14:

Ministeren anmodes om teknisk bistand til ændring af lovforslaget, således at veterinærdirektørens selvstændige kompetence i forhold til:

- beredskabet vedrørende smitsomme husdyrsygdomme og bekæmpelsen af disse i henhold til husdyrsygdomsloven,
- instruktionsret overfor de respektive faglige afdelinger,
- forhandlinger med tredjelande om zoosanitære garantier og andre veterinære krav,
- deltagelse i den stående veterinærkomité samt forhandling af zoosanitære forhold i EU-sammenhæng,
- deltagelse i den internationale organisation vedrørende epizootier (OIE) samt den europæiske mund- og klovesygekommission (EUFMD)

fastsættes direkte i lovforslaget.

Svar:

Idet jeg henviser til mine tidligere besvarelser af spørgsmål 1 og 11 skal jeg understrege, at en gennemførelse af et forslag som det i spørgsmålet nævnte vil indebære en væsentlig udvidelse af Veterinærdirektørens kompetence i forhold til den nuværende retstilstand, ligesom det vil indebære, at Veterinærdirektøren som embedsmand i de nævnte tilfælde refererer direkte til Folketinget uden om den ansvarlige minister.